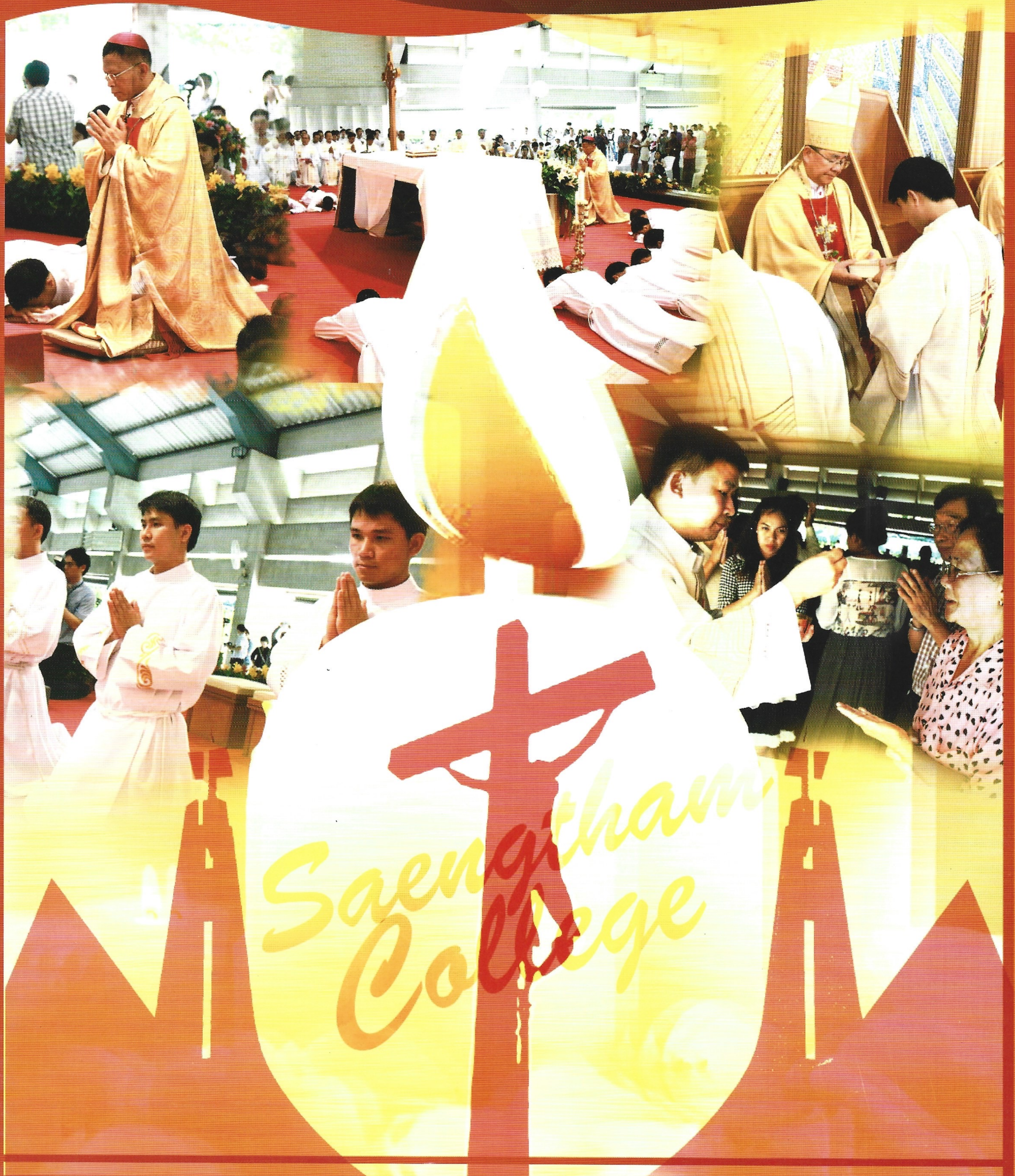

สารไมตรีนักศึกษา วิทยาลัยเซนต์ธรรม

ปีที่ 15 ฉบับที่ 1 ปีการศึกษา 2557

แสงแห่งหวัง

วาทะอธิการบดี

โดย บาทหลวง ดร.ชาติชาย พงษ์ศิริ

**" There is not enough darkness in all the world to put out the light of
even one small candle**

(Robert Alden)

“แสงเทียนเล่มนั้น เปรียบเหมือนกับ “แสงแห่งความหวัง” ที่อาจทำให้ผู้ที่กำลังตกอยู่ในความสิ้นหวัง
มีกำลังใจที่จะต่อสู้กับอุปสรรคต่างๆ ของชีวิตของตนต่อไปได้”

หลาย ๆ ครั้งเมื่อเราไปชมการแข่งขันกีฬา หรือดูรายการแข่งขันต่างๆ ในกิจกรรมต่าง ๆ เรามักจะ
ได้ยินคำกล่าวอยู่เสมอว่า “กำลังใจ...สำคัญ” ต้องช่วยกันเชียร์ หรือให้กำลังใจแก่นักกีฬา หรือผู้เข้าร่วมการแข่งขันเหล่านั้น
การให้กำลังใจเป็นการสร้างความหวังให้กับนักกีฬา หรือผู้เข้าร่วมการแข่งขันนั้นๆ ได้ข้ามผ่านกิจกรรมนั้นๆ ไปได้อย่าง
ดี แม้ว่าผลการแข่งขันจะออกมาแบบพบกับ “ความพ่ายแพ้” ก็ตาม ความหวังจะทำให้เกิดแรงบันดาลใจที่พร้อมจะ “เริ่มต้น
ใหม่” และประสบการณ์หลายคน หลายครั้ง “แสงแห่งความหวัง” แบบเล็กน้อย หรือ ริบหรี่เต็มที่ แบบว่า “เป็นไปได้
แล้ว” กลับเปลี่ยนแปลงสถานการณ์จากร้ายให้กลายเป็นดี จากที่เคยพ่ายแพ้ไปสู่ความสำเร็จได้ในที่สุด ประสบการณ์ของ
ผู้ที่ “เคยสิ้นหวัง” และ “กลับมาได้” นั้น...แน่นอน เขาเหล่านั้นจะต้องรู้จักกับ “แสงแห่งความหวัง” และคุณค่าของสิ่งนั้น

สำหรับนักศึกษาแสงธรรมทุกคน “ความหวัง” เป็นหนึ่งในคุณลักษณะนิสัยตามคุณค่าพระวรสาร
ที่ได้กำหนดไว้เป็น “อัตลักษณ์” (Identity) ของเรา การสร้างและฝึกฝนตนเองให้มีคุณลักษณะนิสัยตามคุณค่าพระวรสาร เป็น
ผู้ที่ต้องมีความหวังในชีวิตเมื่อต้องพบกับปัญหา หรือ วิกฤติต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้กับทุกคน ความหวังนี้เองเป็นพลังที่ทำให้
สามารถข้ามผ่านวิกฤตินั้นไปได้อย่างแน่นอน และในขณะเดียวกันประสบการณ์นั้นๆ จะเป็นประโยชน์ที่จะทำให้อาตนา
สามารถนำไปแบ่งปัน (Sharing) ซึ่งจะทำให้กลายเป็น “แสงแห่งความหวัง” ให้กับผู้ที่กำลังสิ้นหวังได้เป็นอย่างดี “แสง
ธรรมจะต้องเป็นแสงแห่งความหวัง” ให้กับสังคมในปัจจุบัน ซึ่งเป็นสังคมที่เปราะบาง หรือมีภูมิด้านทานต่ำมากขึ้นทุกวัน

ความหวัง (hope) ความหวังมีพื้นฐานอยู่บนคำสัญญาของพระเยซูว่า พระองค์มาเพื่อครอบงำมนุษย์
ทุกคนให้ได้ความรอดพ้นจากบาป และมีชีวิตนิรันดร์ (ยน 3:15; 6:40) ความหวังทำให้เรามีความอดทน พากเพียร และมั่นคง
ในความดี ความหวังยังทำให้เราคิดบวก มองโลกในแง่ดี เราหวังในพระเจ้ามิใช่ในวัตถุ (ลก 6:35) (มธ 12:21) ความหวังเป็น
แรงบันดาลใจให้เรายึดมั่นในคุณค่าพระวรสารอื่นทั้งหมด

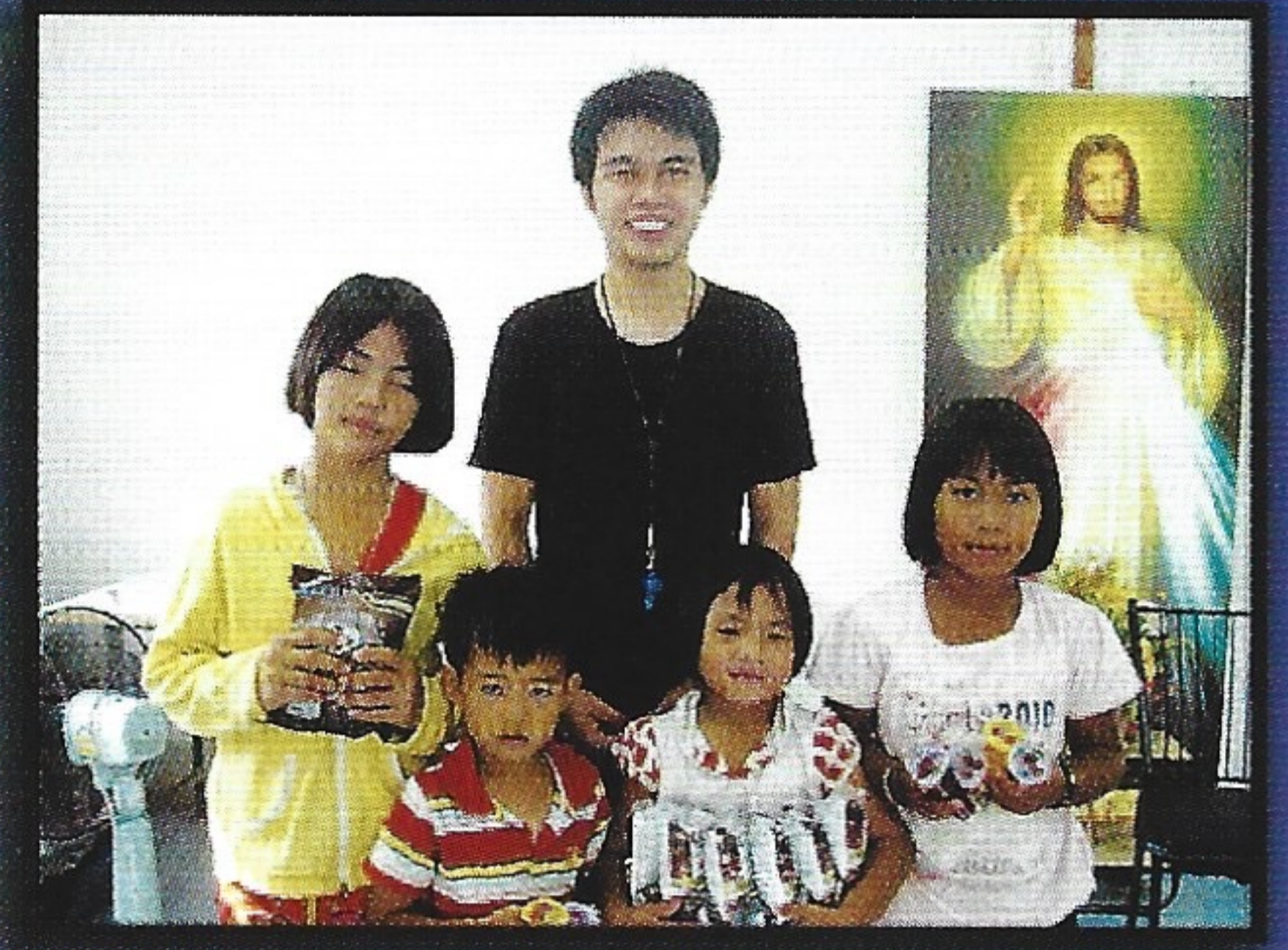
กลับมาฝาก

3 สารสโมสรแสงธรรม

ประสบการณ์งานอภิบาล

“รับใช้พระเจ้าและผู้อื่นด้วยความรัก”

ในปี 2555 ที่ผ่านมาก็เป็นปี pastoral year ของผม คือเป็นปีที่ออกไปฝึกชีวิตอภิบาลในที่ต่างๆ ซึ่งสถานที่ที่ผมได้ไปทำงานอภิบาล คือการทำงานธรรมทูต ณ เขตเชียงใหม่ จังหวัดเชียงราย และการฝึกฝนชีวิตตามคุณค่าแห่งพระวรสาร ณ ตาโกไต ประเทศฟิลิปปินส์ ซึ่งระยะเวลาการทำงานอภิบาลนี้ ต้องบอกว่าเป็นช่วงเวลาแห่ง “พระพร” ที่พระเจ้าได้มอบให้กับผม ให้ผมได้เรียนรู้สิ่งต่างๆ มากมาย

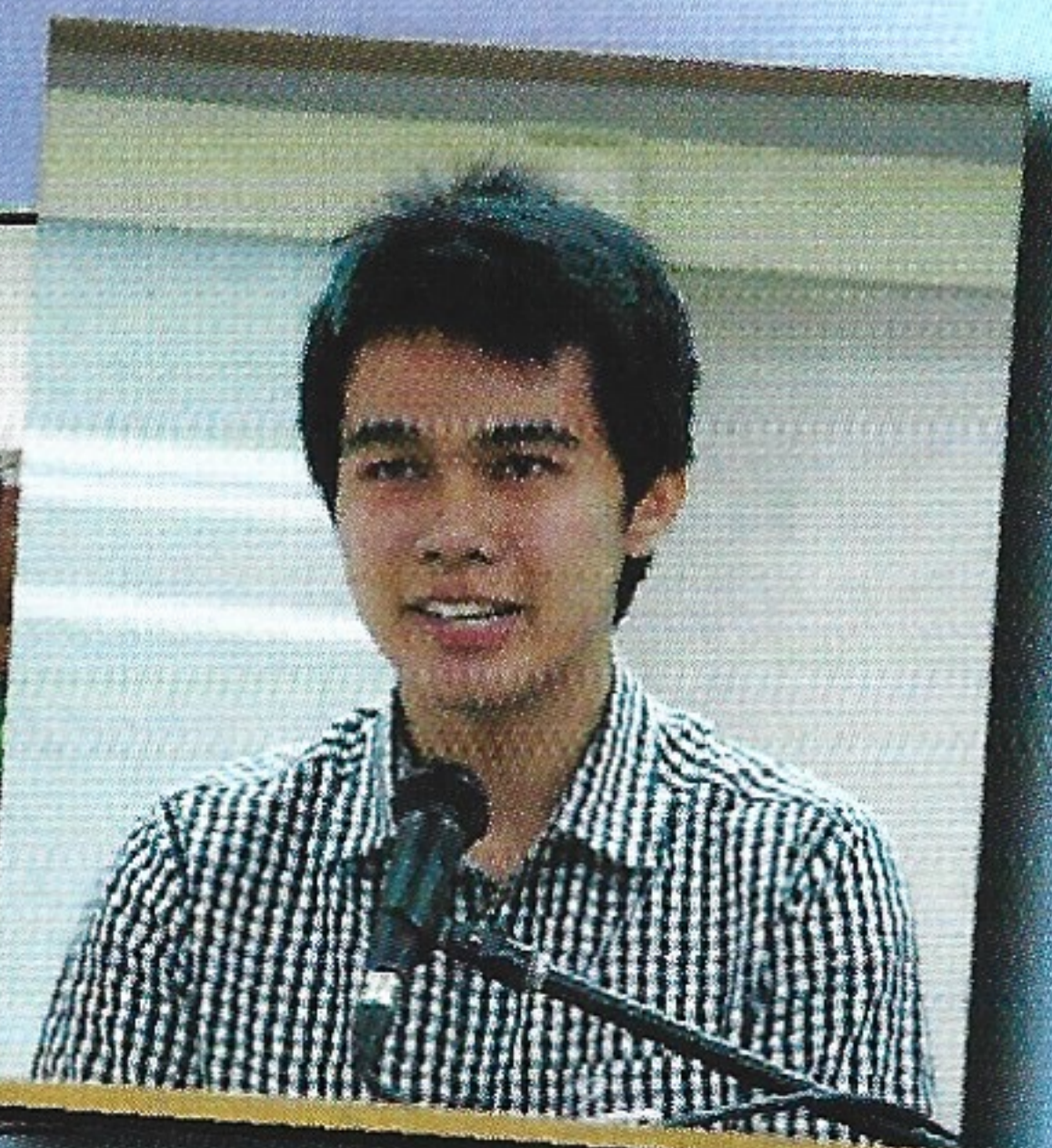

สิ่งแรกที่ได้รับคือ “การภาวนา” การสนิทชิดสัมพันธ์กับพระเจ้า ก่อนที่จะมาทำงานอภิบาลต่างๆ นี้ คุณพ่อผู้อบรมผม ก็เน้นย้ำเสมอว่าให้สวดภาวนาสมาเสมอ อย่าละทิ้งเด็ดขาด ดังนั้นเมื่อมาทำงาน ผมรู้สึกอุ่นใจและสบายใจ เพราะว่าได้สวดภาวนาอย่างสม่ำเสมอ และพระเจ้าก็ช่วยเหลืองานที่ผมประสบความยากลำบากให้ผ่านไปได้ด้วยดีทุกครั้ง เมื่อไตร่ตรองก็ทำให้เห็นว่า “การภาวนา” เป็นสิ่งที่จำเป็นมากที่สุดของผู้อภิบาลจะแยกจากกันไม่ได้เลย

สิ่งที่สองคือ “คุณค่าของชีวิต” การออกไปอภิบาลครั้งนี้ผมได้สัมผัสหลากหลายชีวิต หลากศาสนา และหลายอาชีพ ทำให้เห็นว่า คุณค่าของชีวิตไม่ได้วัดกันด้วยสิ่งของหรือเงินตรา แต่คุณค่าของชีวิตนั้น ได้แสดงออกด้วย “การดำเนินชีวิต” ที่ดี มีคุณธรรมในจิตใจ การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ฯลฯ แต่สิ่งที่ผมเห็นและได้นำมาไตร่ตรองนั้น ทำให้เห็นความจริงของการดำเนินชีวิตในปัจจุบันที่มีแต่ การแข่งขัน การนิทา การเห็นแก่ตัว และความวุ่นวายต่างๆ ทำให้บางครั้งผมก็พลอวิ้งตามกระแส นั้นไปด้วย ไม่ว่าจะคุณจะทำไร่ ปลูกข้าว ปลูกมันสำปะหลัง หรือคุณจะทำงานบริษัท งานธนาคาร ทุกคนก็มีศักดิ์ศรีและคุณค่าของชีวิตเท่าเทียมกัน “อย่าดูดีเพียงหน้าตา แต่จงสร้างคุณค่าที่จิตใจ”

สิ่งที่สามคือ “กระแสเรียก” ซึ่งหลังจากจบปีอภิบาลก็ทำให้กระแสเรียกผมชัดเจนยิ่งขึ้น การเป็นพระสงฆ์ เรียกร้องอะไรหลายๆ อย่าง ผมต้องยอมเจ็บ ยอมลำบากเพื่อฝึกฝนเตรียมตัวเป็นผู้รับใช้ที่ศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า การไปฝึกชีวิตที่ประเทศฟิลิปปินส์ก็ได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ทางความเชื่อ ประสบการณ์การใช้ชีวิตสามเณรกับสามเณรจากชาติอื่นๆ ทำให้เห็นถึงความเชื่อของสัตบุรุษในแต่ละประเทศ บางประเทศมีความยากลำบากในการประกาศพระวาจา บางประเทศก็ขาดแคลนพระสงฆ์ บางประเทศพระสงฆ์ก็มีปัญหา ซึ่งการแบ่งปันทั้งหมดได้กลับมาตอกย้ำกระแสเรียกของผมให้มั่นคงขึ้น รู้สึกมีแรงบันดาลใจจากเพื่อนๆ ที่มีความตั้งใจอยากประกาศข่าวดีของพระเจ้า

ท้ายที่สุดนี้ปี pastoral year ของผม ก็เป็นเสมือนทั้ง “ผู้ให้” และ “ผู้รับ” ในเวลาเดียวกัน เป็นเวลาแห่งพระพรจริงๆ ผมได้สัมผัสถึงความรักของพระเจ้าที่มีอยู่รอบตัวผม เป็นประสบการณ์ที่ไม่มีวันลืมเลือน อีกทั้งการไปครั้งนี้ช่วยตอกย้ำผมถึงความมั่นคงในกระแสเรียกตนเอง และมีแรงบันดาลใจในการประกาศข่าวดีแก่ทุกคน ผมก็จะพยายามนำสิ่งที่ได้รับมานั้นปรับใช้กับชีวิตของตนเองและหากมีโอกาสก็จะแบ่งปันให้กับผู้อื่นอย่างแน่นอน

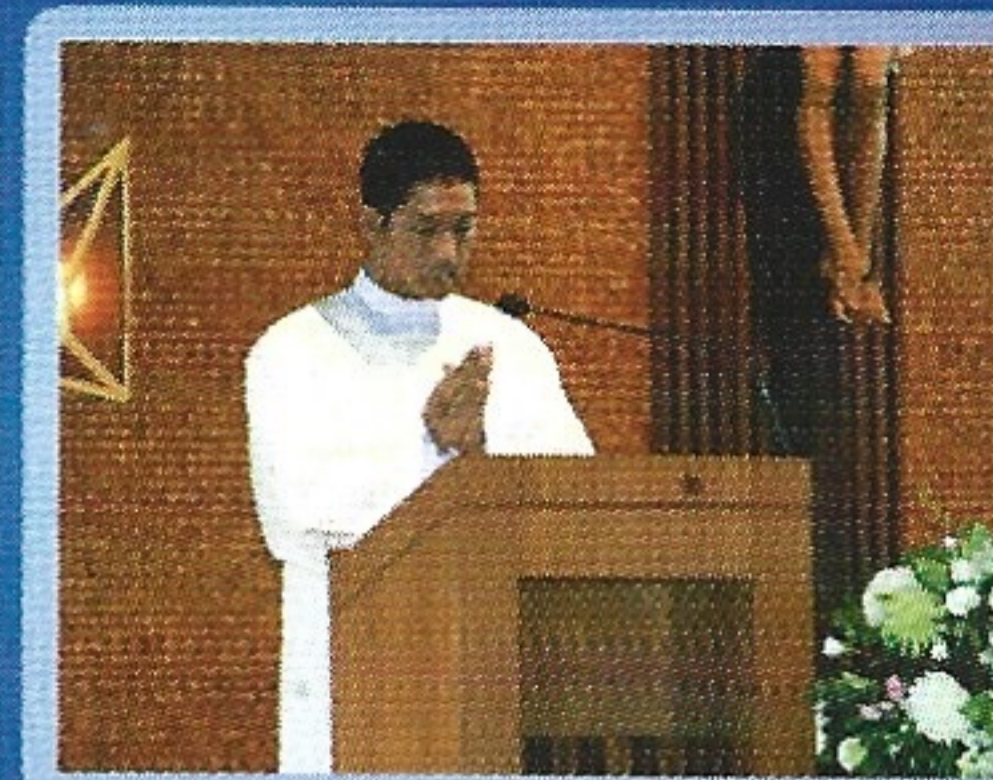

“อย่าทำในสิ่งที่รักเท่านั้น แต่จงรักทุกสิ่งที่เราทำ”

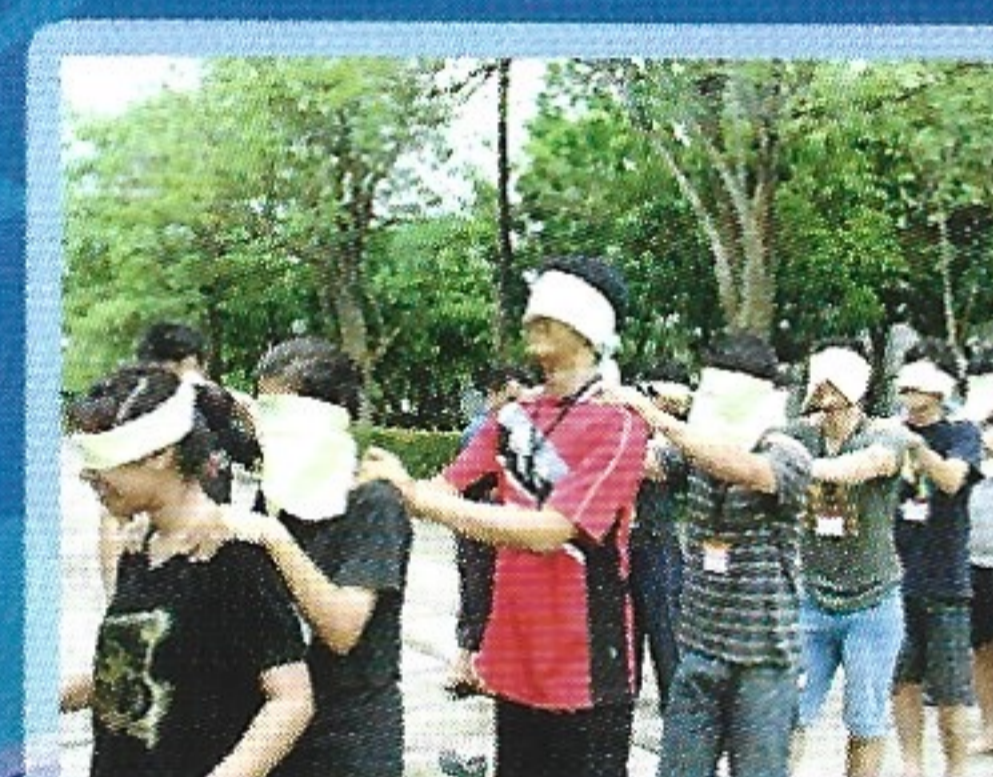
นายวรัญญู นางาม : ศึกษาศาสาวิชาเทววิทยา ปีที่ 2

Memoray

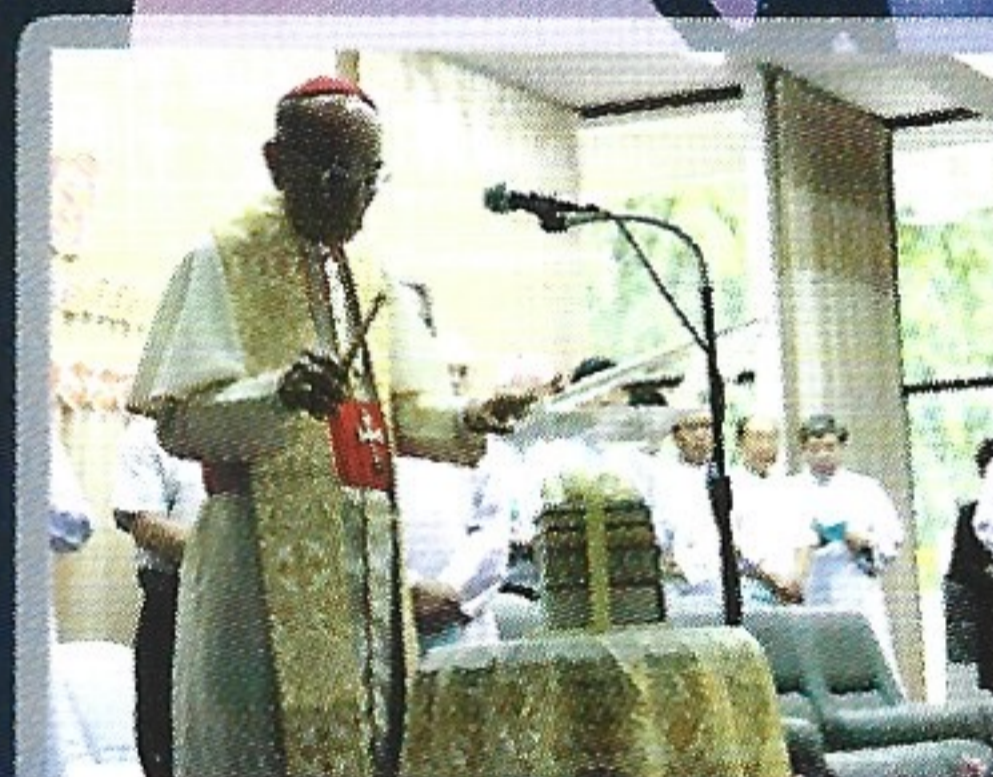
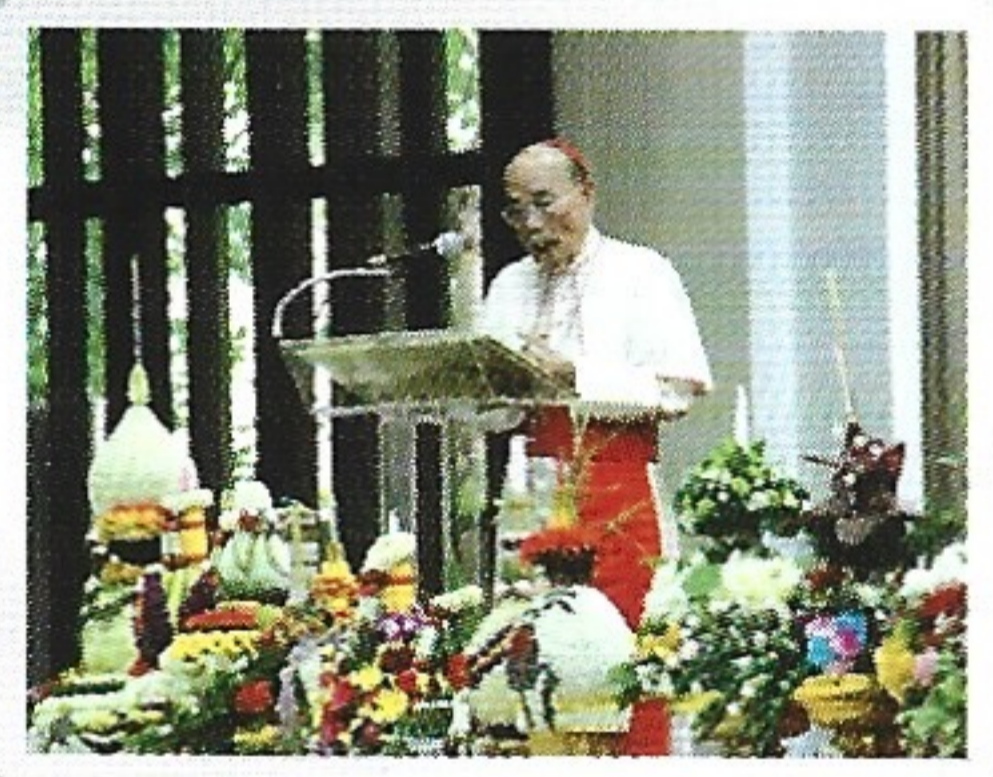
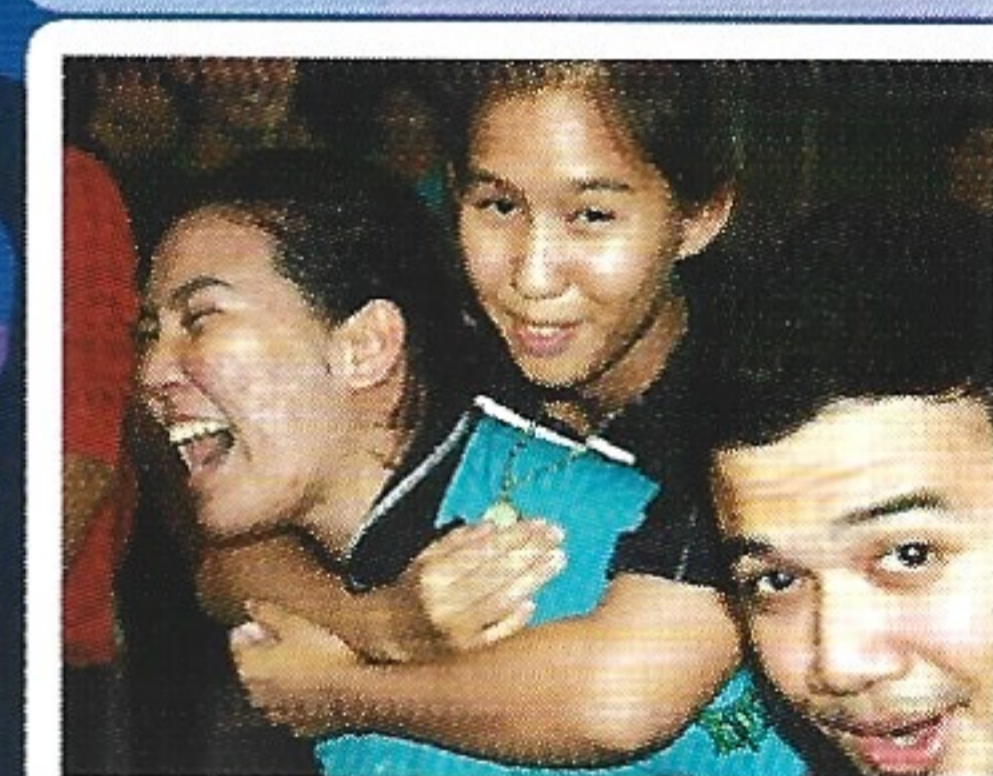
ครั้งหนึ่งที่เราเคย

ครั้งหนึ่ง...เมื่อวันที่ 12 มิถุนายนที่ผ่านมา พวกเรานักศึกษาวิทยาลัยแสงธรรมมีโอกาสร่วมใน “พิธีมิสซาบูชาขอบพระคุณ” โอกาสเปิดปีการศึกษา ซึ่งในปีนี้ได้รับเกียรติจาก พระคาร์ดินัล ไมเกิ้ล มีชัย กิจบุญชู มาเป็นประธานในพิธี และในพิธียังมีการสมัครบวชของชั้นทวิทยาปีที่ 2 ด้วย

ครั้งหนึ่ง...เมื่อวันที่ 12 มิถุนายนที่ผ่านมา ในช่วงบ่าย นักศึกษารุ่นพี่ๆ ของสถาบันแสงธรรม ได้จัด “กิจกรรมรับน้อง” ให้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ซึ่งเรามีจัดขึ้นทุกปี เพื่อให้ใหม่ๆ กับพี่ๆ นักศึกษาวิทยาลัยแสงธรรมได้รู้จักกันมากยิ่งขึ้น ผ่านทางกิจกรรม ข้อคิด และคำแนะนำต่างๆที่ได้รับในวันนั้น

ครั้งหนึ่ง...เมื่อวันที่ 12 มิถุนายนที่ผ่านมา หลังมิสซาเปิดปีการศึกษาแล้ว นักศึกษาได้ร่วม “พิธีไหว้ครู” เพื่อเป็นการขอพรจากบรรดาคุณพ่อ และคณาจารย์ ที่สอนในวิทยาลัย โดยมีตัวแทนนักศึกษาจากบ้านอบรมต่างๆ ร่วมใจกันทำพานไหว้ครูมาอย่างสวยงาม

ครั้งหนึ่ง...เมื่อวันที่ 17 กรกฎาคมที่ผ่านมา มีการจัดอบรมการกล่าว “สุนทรพจน์” ในหัวข้อ พุดอย่างไรให้ประสบความสำเร็จ ซึ่งมีนักศึกษาสนใจสมัครอบรมอย่างมากมาย และอีกกิจกรรมหนึ่งที่จัดขึ้นคือ “การอบรม ภาษามือ” เพื่อนำไปใช้ในงานอภิบาล พุดคุยภาษามือ กับคนหูหนวก

Memory

ครั้งที่ ๑๗ ประจำปี ๒๕๕๖

ครั้งหนึ่ง...เมื่อวันที่ 21 กรกฎาคม ที่ผ่านมา มีการจัด “เวทีทรรศนะ” ของนักศึกษาสาขาวิชา เทววิทยาจริยธรรม ในหัวข้อ “การใช้ facebook” ในช่วงพัก 20 นาทีของวิทยาลัย ซึ่งพี่ๆ น้องๆ นักศึกษาที่ให้ความสนใจเข้าร่วมรับฟังเป็นอย่างดี

ครั้งหนึ่ง...เมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม ที่ผ่านมา มีการ “บริจาคโลหิต” เพื่อถวายเป็นพระราชกุศลแด่ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ฯ กิจกรรมดีๆ นี้ก็จัดขึ้นในทุกๆ ปีร่วมกับสภาอากาศไทย ซึ่งในครั้งนี้นักศึกษาสนใจมาบริจาคกันอย่างมากมาย

ครั้งหนึ่ง...เมื่อวันที่ 24 กรกฎาคมที่ผ่านมา พี่น้องนักศึกษาแสงธรรม มีโอกาสได้ไป “ทัศนศึกษา” ที่จังหวัดราชบุรี ได้ไปเยี่ยมชมโบสถ์คาทอลิก 3 แห่ง และได้ไปชมหุ่นขี้ผึ้งที่ราชบุรีด้วย เชื่อว่าในครั้งนี้นักศึกษาที่ไปคงจะได้ทั้งพร และความรู้ไปในตัวด้วย

ครั้งหนึ่ง...เมื่อวันที่ 31 กรกฎาคมที่ผ่านมา มี “กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์” ในโอกาสวันแม่แห่งชาติ ในปีนี้เราได้ไปทำความสะอาดถนน สะพานลอย และบริเวณกำแพงด้านหน้า ของวิทยาลัย ซึ่งเมื่อทำความสะอาดเสร็จแล้ว เรากลับไปดู เราจะรู้สึกสะอาด และทำให้ชุมชน ที่เรายู่สวยงาม น่าอยู่มากยิ่งขึ้นด้วย

โดย บาทหลวงเซเชร่า ไชยเดช

จริงๆ พ่ออยากใช้คำว่า “พระสงฆ์ ผู้สะท้อนแสงแห่งความรักของพระคริสตเจ้า” และในประเทศไทยของเรามีพระสงฆ์ที่เป็นแบบอย่างที่ดีแก่เราในเรื่องนี้ ท่านคือบุญราศีนิโคลาส บุญเกิด กฤษบำรุง ในความเห็นของพ่อชีวิตของท่านสะท้อนแสงแห่งความรักของพระคริสตเจ้า ดังนี้

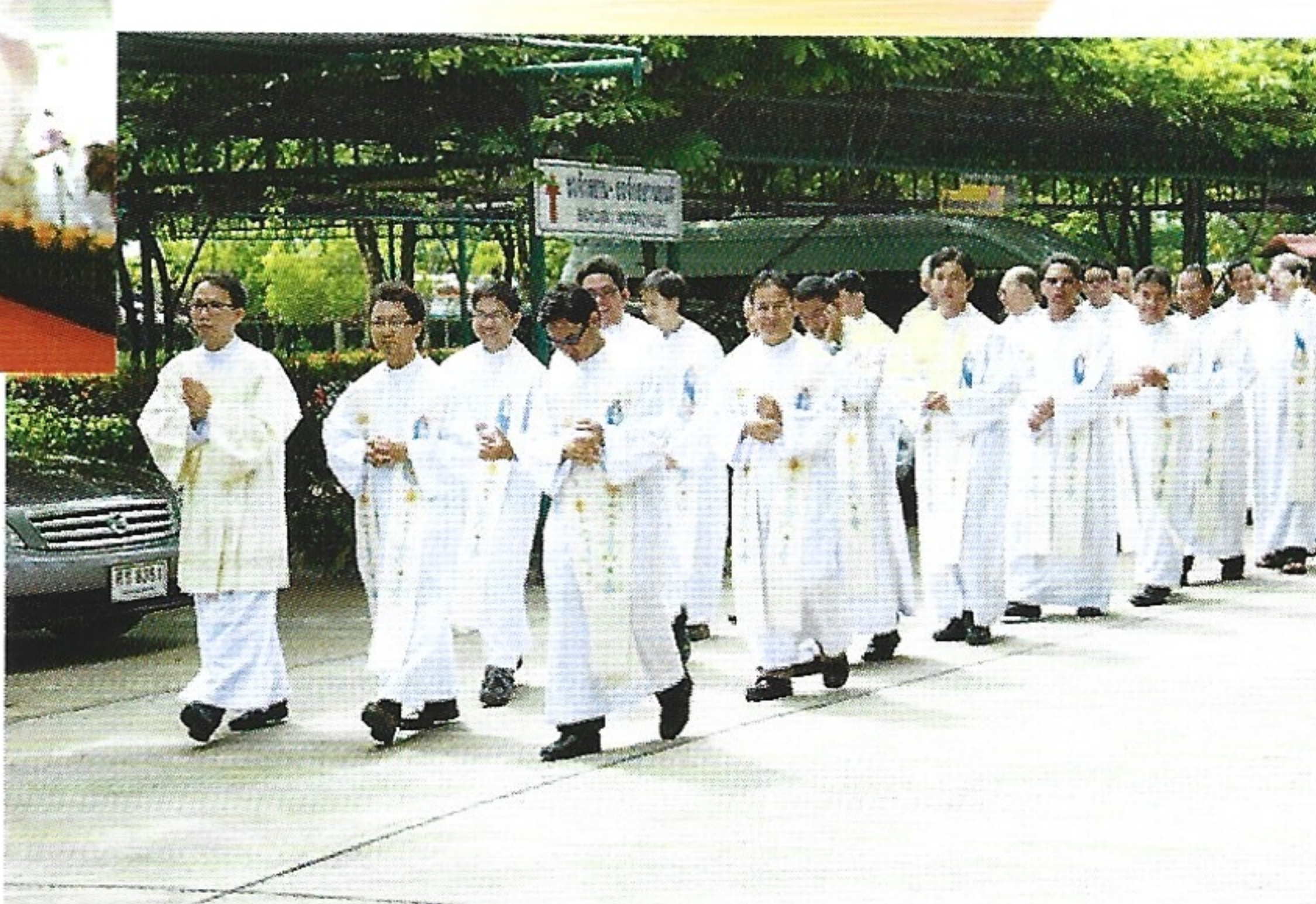
1. ด้วยความเมตตากรุณา ท่านเอาใจใส่ช่วยเหลือทุกคนเสมอ โดยไม่แยกแยะคนๆ นั้น เป็นคริสตชน หรือคนต่างศาสนา ที่วัดนักบุญเทเรซา โนนแก้ว เราเห็นแสงสว่างนี้อย่างชัดเจน ท่านให้ความช่วยเหลือรับซื้อข้าวของชานาที่ถูกเอาเปรียบจากเจ้าของโรงสี โดยท่านไม่แบ่งแยะว่าชานาคคนนั้นนับถือศาสนาอะไร

2. ด้วยการปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างให้เกียรติ คุณพ่อนิโคลาสจะบอกกับครูคำสอน หรือผู้นำคริสตชนที่เดินทางไปแพร่ธรรมกับท่านเสมอว่า ให้ดูแลคนงานที่มาช่วยแบกสัมภาระ หรือช่วยนำในการเดินทางไปแพร่ธรรมอย่างดี ให้ปฏิบัติต่อเขาอย่างให้เกียรติ และท่านเองก็เป็นแบบอย่างที่ดีทั้งด้วยคำพูดและกิจกรรมที่ให้เกียรติทุกคนเสมอ

3. ด้วยการให้อภัย คุณพ่อนิโคลาสให้อภัยแก่ผู้ที่ใส่ความและเบียดเบียนท่าน

“ในทำนองเดียวกัน แสงสว่างของท่านต้องส่องแสงต่อหน้ามนุษย์ เพื่อคนทั้งหลายจะได้เห็นกิจการดีของท่าน และสรรเสริญพระบิดาของท่านผู้สถิตในสวรรค์” (มธ 5:16) พ่อเชื่อว่าพระสงฆ์ทุกท่านพยายามสะท้อนแสงสว่างแห่งความรักของพระคริสตเจ้าเสมอในชีวิตของตน สำหรับประเทศไทย เราโชคดีที่มีบุญราศีนิโคลาส บุญเกิด กฤษบำรุง เป็นแบบอย่าง

“บุญราศีนิโคลาส บุญเกิด กฤษบำรุง ช่วยวิงวอนทอญ”

ALTER CHRISTUS

ครูคำสอน

กับแสงแห่งความหวัง

7 สารสโมสรแสงธรรม

นางสาวไศรดา ภาคภูมิบัณฑิต
นักศึกษาศาสาวิชาคริสตศาสนศึกษาชั้นปีที่ 4

ครูคำสอน เป็นฆราวาสที่ได้รับกระแสเรียกพิเศษจากพระเจ้า เป็นผู้ที่ได้รับความรัก ได้รับพระพรพระหรรษทาน และเป็นผู้ที่ได้รับเรียกจากพระศาสนจักร เพื่อมาร่วมงานและติดตามองค์พระเยซูเจ้า ในการประกาศข่าวดีของพระองค์ท่ามกลางพระศาสนจักรตามที่ต่างๆ โดยผ่านทาง การรับใช้ การเสียสละน้ำใจของตนเองเพื่อดำเนินชีวิตเป็นพยานถึงพระคริสตเจ้า ร่วมงานกับบรรดาพระสงฆ์ นักบวชชาย-หญิง เพื่ออบรมและแบ่งปันความเชื่อให้กับพี่น้องคริสตชนให้เพิ่มพูนมากยิ่งขึ้น

ครูคำสอนเปรียบเสมือนไม้ขีดไฟก้านเล็กที่ยอมสละตนออกจากกล่อง เพื่อส่องสว่างท่ามกลางความมืด ที่มีแต่ความกลัวนั้นให้มลายหายไป ยิ่งนำไม้ขีดไฟรวมกันมากเท่าไร พลังของแสงสว่างก็จะยิ่งมากขึ้นเท่านั้น

พวกเราที่เช่นเดียวกันในฐานะที่เราฝักฝืนตนเองเป็นผู้อภิบาล เป็นครูคำสอนเราต้องเป็นดั่งไม้ขีดไฟที่ยอมสละตนเอง ดำเนินชีวิตเป็นแบบอย่างที่ดี

โดยยึดพระเยซูเจ้าเป็นแบบอย่างในการดำรงชีวิต เราต้องเป็นแสงสว่างที่ต้องถ่ายทอดความเชื่อ พระบัญญัติพระเป็นเจ้า พิธีกรรมชีวิตการภาวนาด้วยความรัก ความซื่อสัตย์ และความยินดี แม้ในขณะที่เราประสบปัญหาความทุกข์ยากลำบากในการดำรงชีวิตเหมือนดั่งไม้ขีดไฟที่ส่องสว่างท่ามกลางสายลม ก็ขอให้เราครูคำสอนอย่าได้หวั่นไหว หรือยอมแพ้กับปัญหาอุปสรรคใดๆ แต่ขอให้เราพยายามปกป้องกระแสเรียกและความเชื่อให้มั่นคงอยู่เสมอ เพื่อจะได้ส่องสว่างท่ามกลางพี่น้องคริสตชน รวมไปถึงบุคคลที่เราได้พบเจอในชีวิตประจำวันที่กำลังตกอยู่ในความมืดและรอคอยความหวัง ท่ามกลางสังคม และ โลกภายนอกที่กำลังพัฒนาอย่างรวดเร็ว

ขอพระเจ้าโปรดอวยพระพรทุกท่านด้วยเทอญ

คริสตชน

กับแสงแห่งความเชื่อ

สวัสดีครับบรรดาพี่น้องนักศึกษาที่รักทุกท่าน... คริสตชนกับแสงแห่งความเชื่อ สืบเนื่องมาจากปีที่ผ่านมา พระศาสนจักรคาทอลิกได้มีการประกาศให้เป็นปีแห่งความเชื่อ ซึ่งได้ส่งผลไปยังพระศาสนจักรคาทอลิกทั่วโลก ทำให้เกิดการกระตุ้นทางด้านความเชื่อให้กลับมีชีวิตขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง

สำหรับพวกเราที่เป็นคริสตชน “ความเชื่อ” เป็นคุณธรรมหลักอย่างหนึ่งของชีวิตคริสตชน ซึ่งคุณธรรมหลักนั้น คือ “ความเชื่อ ความหวัง และความรัก” ดังนั้น เป็นเหมือนกับว่าเราต้องมองย้อนกลับไปยังความเชื่อของเราแต่ละคนว่าเป็นอย่างไร เมื่อมีความเชื่อ ก็จะมี ความหวัง และจะแสดงออกมาเป็นรูปธรรมในด้านความรัก เป็นความรักที่มีชีวิต สัมผัสได้ เป็นความรักแท้ที่บริสุทธิ์ และแน่อนที่สุด ความเชื่อยังสามารถเป็นแรงขับเคลื่อนให้คนใดคนหนึ่งนั้นทำในสิ่งที่คิดว่าเป็นสิ่งที่ดีได้เช่นเดียวกัน

ดังนั้น คริสตชนทุกคนควรที่จะจุดประกายไฟแห่งแสงสว่าง ไฟแห่งความเชื่อในจิตใจของเรา ก่อน เพื่อที่จะได้ส่องสว่างให้กับทุกคนได้...

ความมืดจะมากมายสักเพียงใด ก็ไม่อาจที่จะกลบแสงสว่างที่เล็ก”

นายพลาพล ลิ้มสุราโกชน
นักศึกษาศาสาวิชาเทววิทยาริชัยธรรม

วาทะนายกลัสมสรฯ

หากเรากำลังหลงทางอยู่ในสถานที่ที่มีดสนิท แสงเพียงน้อยนิดจากที่ใดที่หนึ่งคงจะสร้างความหวังให้กับเราได้เป็นอย่างมาก เพราะนั่นหมายความว่า เราจะสามารถค้นพบกับทางออกได้อย่างแน่นอน ฉะนั้นใครก็ตาม หากสังคมไทยของเรากำลังหลงทางอยู่ในความมืดมนแห่งความเกลียดชัง ความอยุติธรรม ตลอดจนความอธรรมทั้งหลาย แสงจากสถาบันแสงธรรมของเราก็คงจะเป็นความหวังให้กับสังคมไทยเช่นเดียวกัน ผ่านทางรูปแบบชีวิต และกิจการของเรา

ดังนั้นเอง การศึกษาเล่าเรียน การทำกิจกรรมต่างๆ ตลอดจนการดำเนินชีวิตประจำวันของเรา จะต้องเต็มไปด้วยความเอาใจจริงเอาใจ ความทุ่มเท และการอุทิศตนอย่างแท้จริง เพราะเราคือแสงแห่งความหวังของสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับพระศาสนจักรคาทอลิกในประเทศไทย อนาคตของพระศาสนจักรฝากไว้กับพวกเราแต่ละคน

ขอพระเยซูคริสต์เจ้าผู้ทรงเป็นแสงสว่างนิรันดร ได้โปรดอำนวยพรแก่พวกเราชาวแสงธรรมทั้งหลาย จะได้มีพระพรที่จำเป็นต่างๆ ในการดำเนินชีวิต และพัฒนาชีวิตของตนในด้านต่างๆ ด้วยความพากเพียร เพื่อพวกเราจะได้สามารถเป็นแสงแห่งความหวังท่ามกลางความมืดมนต่างๆ ในสังคมได้อย่างแท้จริง

ขอพระเจ้าอวยพร
นายวรัญญู หนูสมแก้ว
นายกสโมสรนักศึกษา

บรรณาธิการสารฯ

สถาบันแสงธรรม แสงส่องทาง สร้างความหวัง

เราทุกคนต่างมีแสงสว่างในตัวเอง แสงสว่าง ที่ว่านี้ คือ คุณค่าในชีวิต ที่เราแต่ละคนมีอยู่เสมอทุกวันและทุกเวลาสถาบันแสงธรรมเปรียบเสมือนแสงที่ส่องหนทาง เพื่อสร้างความหวัง ที่จะทำให้นักศึกษาทุกคน ค้นหาเจอคุณค่าในตัวเอง แล้วให้คุณค่านั้นเป็นสิ่งนำทางชีวิตของตนและ ถ่ายทอดคุณค่าเหล่านั้นออกมา เพื่อกลายเป็นแรงบันดาลใจให้ผู้อื่น ได้เริ่มค้นหาคุณค่าในตัวเองได้ด้วย

การค้นหาและตระหนักถึงคุณค่าของตนเองเกี่ยวข้องกับ การมองความเป็นจริงของชีวิต ผู้ที่มองว่าชีวิตมีคุณค่า ชีวิตก็เต็มไปด้วยความเชื่อมั่น เชื่อในทุกๆ สิ่งที่ทำว่าล้วนมีคุณค่าในตัวเอง เชื่อมั่นว่าสิ่งที่ตัวเองทำนั้นแยกไม่ออกกับสิ่งที่ตัวเองเป็น เพราะทั้งสองเป็นสิ่งเดียวกันอันเกิดมาจากการค้นพบตัวเองและ ถ่ายทอดออกมา บางกรณี 'แสงสว่าง' เป็นเพียงสิ่งลวงตา เพราะแสงสว่างที่เห็นอาจเป็นเพียงแสงไฟภายนอกที่ส่องมากระทบเท่านั้น ไม่ใช่แสงสว่างจากภายใน ซึ่งเป็นแสงแห่งความหวังอย่างแท้จริง

หากเราตระหนักว่า 'เราต่างมีแสงสว่างในตัวเอง' แล้ว กำลังใจ ความสุขและความเชื่อมั่นที่จะดำเนินชีวิตต่อไป ย่อมเกิดขึ้นได้จากภายในตัวเอง โดยไม่ต้องหวังพึ่งในวัตถุใดหรือใครมา เสกหรือส่งความสุขให้แก่เรา

หากเราตระหนักว่า 'เราต่างมีแสงสว่างในตัวเอง' แล้ว เราจะมองเห็นคุณค่าของชีวิตทุกชีวิต เราจะรู้ว่าคนทุกคนมีศักดิ์ศรีเช่นกัน เราจะได้มีโอกาสนำคุณค่าของแต่ละคนมาแลกเปลี่ยนกัน เพื่อก่อให้เกิดดวงตาแห่งความเอื้ออาทร หากเราตระหนักว่า 'เราต่างมีแสงสว่างในตัวเอง' เราจะได้พบความจริงแท้ของชีวิตเข้าสักวันหนึ่ง

ขอพระเจ้าอวยพรทุกท่านครับ
นายณัฐนันท์ ปัญจะ บรรณาธิการ

Journal Saengtham Student Club สาร สโมสรนักศึกษาวิทยาลัยแสงธรรม

เจ้าของที่ปรึกษา	วิทยาลัยแสงธรรม	บาทหลวง ดร.ชาติชาย พงษ์ศิริ	บาทหลวงอดิศักดิ์ พรงาม
บรรณาธิการ	นายณัฐนันท์ ปัญจะ	รูปเล่ม	นายภควัด หิยกาประเสริฐ
พิสูจน์อักษร	นายรติ พรหมเด่น	จัดตั้ง	สมาชิกชมรมประชาสัมพันธ์

สาร สโมสรนักศึกษาวิทยาลัยแสงธรรม
20 ม.6 ต.ท่าข้าม อ.สามพราน จ.นครปฐม 73110
โทร 0-2429-0100-3 แฟกซ์ 0-2429-0819

ส่งตีพิมพ์